

Resumé

Cílem bakalářské práce „*Boccacciovy pastorální skladby*“ je představit dvě na jednu stranu podobná, avšak při bližším pozorování vesměs odlišná díla italského renesančního spisovatele Giovanni Boccaccia (1313-1375). První knihu, *Commedia delle ninfe fiorentine*, autor sepsal mezi lety 1341-42 při svém pobytu ve Florencii, druhou, *Ninfale fiesolano*, pak v období let 1344-46. Obě díla spojuje pastorální tematika, jak je zřejmé již z názvu práce, a dále pak ještě určité mytologické prvky. To osvětlujeme v první části této práce, kdy jednak načrtáváme Boccacciův portrét a jeho tvorbu, a dále se zaměřujeme především na tři antické autory, kteří ho natolik ovlivnili, že se stali zdrojem inspirace pro jeho vlastní díla. V oblasti pastorální tematiky se jednalo o Theokrita, který ve svých idylách zachytil výjevy ze života pastýřů, jejich zpívané spory a krásu přírody, a potom o Vergilia, který ve sbírce *Bucolica* plynule navázal na svého řeckého předchůdce a své básně ještě obohatil o skryté alegorie. Mytologické prvky pak Boccaccio čerpal z Ovidia a jeho *Proměn*. Především v *Ninfale fiesolano* můžeme najít mnoho odkazů či přímo parafrází na jednotlivé části tohoto latinského díla.

Z analýzy nám vychází, že právě zasazení příběhů do přírodního panenského prostředí, inspirovaného antickými pastorálami, je to, co obě Boccacciova díla spojuje, stejně jako fakt, že hlavními hrdiny učinil pastýře, kteří žijí svým přirozeným způsobem života, setkávají se s nadpřirozenými bytostmi, a s jednou z nymf prožijí milostné vzplanutí.

V druhé části této práce se podrobněji věnujeme rozboru díla *Commedia delle ninfe fiorentine*. Drsný pastýř Ameto po vyslechnutí sedmi příběhů lásky sedmi nymf konečně pochopí smysl svého života a lidských hodnot, jeho duše i tělo se očistí, až může spatřit Venuši-Boha. K této vnitřní očistě by ale nemohlo dojít bez znalosti lásky a sedmi ctností představovaných sedmi nymfami. V analýze textu se dále zaměřujeme na Boccacciovo ovlivnění Dantem, ať už po stránce formální, či tématické, důkazy Ametovy přeměny a jak se mu změnil pohled na svět, a přiblížíme i jeden z příběhů nymf, které tvoří převážnou část díla.

Třetí a poslední kapitola pojednává o básni *Ninfale fiesolano*. Příběh pastýře Africa, který se nešťastnou láskou zamiluje do nymfy Mensoly, avšak životy obou milenců nakonec skončí tragicky, je zde popsán poněkud podrobněji, než tomu bylo u předchozího díla. Důvodem je fakt, že Boccaccio zde již tolik nepracuje s alegorií, ale převážná podstata knihy je tvořena mytologickými prvky a silným historickým podtextem. Oběma složkám je věnována samostatná analýza, v níž poukazujeme na konkrétní shody mezi Boccacciovým

dílem a Ovidiem, a na skutečnost, že *Ninfale* jsou i etiologickou básní, neboť autor v něm vlastně popisuje okolnosti založení města Fiesole.